

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Lenka Kratochvílová, Dějiny umění - Estetika

Název práce: (NE)POHYBLIVÉ OBRÁZKY HORORU. NARATIVNÍ A STYLISTICKÁ
FUNKCE FOTOGRAFIE (NEJEN) V HOROROVÉM FILMU

Oponent práce: Mgr. Jan Staněk, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Bakalářská práce Lenky Kratochvílové si klade za cíl "otevřít otázku o roli a použití fotografie v hororovém filmu", přičemž k tomuto úkolu přistupuje velmi zešíroka, totiž se snahou vymezit žánr hororu vůbec a nastínit jeho vývoj a podoby v literatuře či výtvarném umění. Navazuje poté pokusem o vystižení povahy "hororového filmu" spojeným s pohledem do jeho historie; věnuje se rovněž věčné otázce zvláštní přitažlivosti děsivého nebo odpudivého a přibližuje typické motivy filmového hororu. K vlastnímu tématu fotografie ve filmu se tak dostává až ve druhé polovině práce. Nabízí se otázka, nakolik je zde takto obecně pojatý úvod potřebný, zvláště když podobný typ pojednání ve svém nároku na schopnost syntézy a formulační zhuštěnost a přesnost zjevně zcela přesahuje autorčiny možnosti. Například Poeův přínos danému žánru vsutku nelze odbýt převyprávěním *Černého kocoura* připomínajícím nejspíše záznam v tzv. čtenářském deníku. Chvályhodná je snaha zapojit do

výkladu o psychologii hororu některé klasické texty, např. spojování paradoxního potěšení z hororu s Aristotelovým výkladem o citech vzbuzovaných tragédií by ovšem muselo být daleko obezřetnější a promyšlenější, než jaké v nacházíme v přítomné práci. (Proč by tomu tak mělo být je nakonec jeden z možných námětů k obhajobě.)

Také pasáže přímo se věnující fotografii ve filmu/filmovém hororu vycházejí z některých velmi pochybných, případně nepřipustně zjednodušujících tezí: Jak je například možné říci, že "co se týče samotné fotografie, platí, že je přesvědčivější a pravdivější než malba" (s. 27)? Autorka toto tvrzení vztahuje k Barthesovu proslulému "toto bylo" chápanému jako *esence* fotografie – jistě už existuje obsáhlá literatura na téma *Světlá komora* ve věku digitálních manipulací... Také není možné tímto způsobem stavět na roveň "realismus" či "věrnost" (technického) obrazu a "přesvědčivost", případně "pravdivost" zobrazení. Diplomantka na to ostatně sama naráží tam, kde píše o filmech, v nichž fotografie hraje roli falešného svědectví či důkazu. Podle očekávání vzbuzovaných názvem by měl jádro práce tvořit výklad o rolích, jež jsou fotografii (případně aktu fotografování či postavám fotografů?) nejčastěji připisovány ve filmovém hororu, nejlépe s pokusem o nějaké utřídění či typologii. V tomto ohledu text zklame, příslušný oddíl (závěrečný a překvapivě stručný) není v zásadě ničím více než převyprávěním děje několika vybraných (jak?) snímků.

Práce má nevalnou úroveň stylistickou i gramatickou; výjimečně neobratné jsou také autorčiny převody z angličtiny, viz příklad zvláště výmluvný, kdy slova "(---) and includes the horrific blinding scene („Out, vile jelly“) in King Lear" překládá následovně: "(---) a zahrnuje hrůzostrašně oslepující scénu („Ven, odporné želé“) v králi Learovi." (s.8) Pokud by se obtěžovala nahlédnout do příslušné hry, zjistila by, že se nejedná o nic jiného než o proslule násilný výjev Gloucesterova oslepení, nemluvě o tom, že Cornwallův výkřik v jejím podání

připomíná nejspíše repliku nějaké postavy z filmu *The Blob* (budeme-li se držet pojednávaného žánru).

Práci doporučuji k obhajobě s hodnocením **dobře**.

Navrhovaná klasifikace: dobře

.....
podpis oponenta práce

V Českých Budějovicích dne 25. 8. 2020

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------